

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

BANČNI NADZOR

Javno posvetovanje

o osnutku uredbe
Evropske centralne banke o
izvajanju opcij in diskrecijskih
pravic, ki so na voljo v pravo Unije

BANKENTOEZICHT

November 2015

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZIBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР

BANKTILLSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHLAD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

BANKENAUF SICHT

SUPERVISÃO BANCÁRIA

EVROPSKA CENTRALNA BANKA
EUROSISTEM

SL

ECB-RESTRICTED until adoption,
thereafter ECB-PUBLIC

UREDBA EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) [2016/XX]

z dne [dan mesec] 2016

o izvajanju opcij in diskrecijskih pravic, ki so na voljo v pravu Unije

[(ECB/YYYY/XX)]

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko¹ ter zlasti člena 4(3), člena 6 in člena 9(1) in (2) Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012² ter zlasti členov 89(3), 178(1), 282(6) in 327(2), člena 380, členov 395(1), 400(2), 415(3), 420(2), 467(3), 468(3), 471(1), 473(1) in 478(3), člena 479(1) in (4), člena 480(3), člena 481(1), (2) in (5) in členov 486(6) in 495(1) Uredbe,

ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 650/2014 z dne 4. junija 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov glede oblike, strukture, seznama vsebine in datuma letne objave informacij, ki jih morajo razkriti pristojni organi v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta³, ter zlasti člena 2 Izvedbene uredbe in Priloge 2 k Izvedbeni uredbi,

ob upoštevanju Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije⁴ ter zlasti členov 10(1)(b)(iii) in 12(1)(c)(i), členov 12(3) in 23(2) in člena 24(4) in (5) Delegirane uredbe,

ob upoštevanju javnega posvetovanja in preučitve, ki sta bila opravljena na podlagi člena 4(3) Uredbe (EU) št. 1024/2013,

ob upoštevanju predloga Nadzornega odbora,

ob upoštevanju naslednjega:

1 UL L 287, 29.10.2013, str. 63.
2 UL L 176, 27.6.2013, str. 1.
3 UL L 185, 25.6.2014, str. 1.
4 UL L 11, 17.1.2015, str. 1.

- (1) Pravo Unije o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije določa opcije in diskrecijske pravice v zvezi z bonitetnimi zahtevami za kreditne institucije, ki jih lahko izvajajo pristojni organi.
- (2) Ker je Evropska centralna banka (ECB) na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013 pristojni organ v sodelujočih državah članicah, kot je določeno z upoštevnim pravom Unije, za namen opravljanja mikrobonitetnih nalog v okviru enotnega mehanizma nadzora (EMN) v zvezi s kreditnimi institucijami, ki se razvrstijo kot pomembne v skladu s členom 6(4) navedene uredbe in delom IV in členom 147(1) Uredbe (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke (ECB/2014/17)⁵, ter ker ima vsa pooblastila in obveznosti, ki jih imajo na podlagi upoštevnega prava Unije pristojni organi, ima pooblastilo za izvajanje opcij in diskrecijskih pravic, ki so na voljo v pravu Unije.
- (3) ECB opravlja nadzorniške naloge v okviru EMN, ki bi moral zagotavljati, da se politika Unije, ki se nanaša na bonitetni nadzor kreditnih institucij, izvaja na usklajen in učinkovit način, da se enotni pravilnik za finančne storitve uporablja na enak način za kreditne institucije v vseh zadevnih državah članicah ter da so te kreditne institucije predmet nadzora najvišje kakovosti. ECB bi morala pri izvajanju nadzorniških nalog v celoti upoštevati raznolikost kreditnih institucij ter njihovo velikost in poslovne modele, pa tudi sistemske koristi, ki jih prinaša raznolikost bančništva Unije.
- (4) Za zagotovitev postopnega približevanja med ravniyo kapitala in bonitetnimi prilagoditvami, ki se uporabljajo za opredelitev kapitala v Uniji in opredelitev kapitala v pravu Unije v prehodnem obdobju, bi bilo treba zagotoviti postopno uvajanje zahtev glede kapitala.
- (5) Skladna uporaba bonitetnih zahtev za kreditne institucije v državah članicah, ki sodelujejo v EMN, je poseben cilj Uredbe (EU) št. 1024/2013 in Uredbe (EU) št. 468/2014 (ECB/2014/17) in zanjo je zadolžena ECB.
- (6) ECB v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 uporablja vse upošteveno pravo Unije in nacionalno zakonodajo, s katero so bile prenesene morebitne direktive, ki so del upoštevnega prava Unije. V primerih, ko gre pri upoštevnem pravu Unije za uredbe, in kadar navedene uredbe trenutno državam članicam izrecno ponujajo različne opcije in diskrecijske pravice, bi morala ECB uporabljati tudi nacionalno zakonodajo, s katero se izvajajo navedene opcije, kolikor ta nacionalna pravila ne vplivajo na nemoteno delovanje EMN, za katero je odgovorna ECB.
- (7) Te opcije in diskrecijske pravice ne vključujejo tistih, ki so na voljo samo pristojnim organom, ter za izvajanje katerih je ECB izključno pristojna in jih mora izvajati po potrebi.
- (8) ECB mora kot pristojni organ pri izvajanju opcij in diskrecijskih pravic upoštevati splošna načela prava Unije, zlasti enako obravnavo, sorazmernost in upravičena pričakovanja nadzorovanih kreditnih institucij.
- (9) V zvezi z upravičenimi pričakovanji nadzorovanih kreditnih institucij ECB priznava, da je treba v primerih, kjer se njeno izvajanje opcij in diskrecijskih pravic pomembno razlikuje od pristopa pristojnih nacionalnih organov pred začetkom veljavnosti te uredbe, omogočiti prehodna obdobja.

⁵ Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (UL L 141, 14.5.2014, str. 1).

Zlasti kjer ECB izvaja opcije in diskrecijske pravice v zvezi s prehodnimi določbami Uredbe (EU) št. 575/2013, bi morala ta uredba vzpostaviti ustrezna prehodna obdobja.

- (10) Člen 143(1)(b) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁶ zahteva, da morajo pristojni organi objaviti način izvajanja opcij in diskrecijskih pravic, ki so na voljo v pravu Unije –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

Ta uredba podrobneje določa nekatere opcije in diskrecijske pravice, ki so prenesene na pristojne organe po pravu Unije o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in jih ECB izvaja. Uporablja se izključno v zvezi s kreditnimi institucijami, ki se razvrstijo kot pomembne v skladu s členom 6(4) Uredbe (EU) št. 1024/2013 ter delom IV in členom 147(1) Uredbe (EU) št. 468/2014 (ECB/2014/17).

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 4 Uredbe (EU) št. 575/2013, člena 2 Uredbe (EU) št. 1024/2013 in člena 2 Uredbe (EU) št. 468/2014 (ECB/2014/17).

POGLAVJE I

Kapital

Člen 3

Člen 89(3) Uredbe (EU) št. 575/2013: uteži tveganja in prepoved kvalificiranih deležev izven finančnega sektorja

Brez poseganja v člen 90 Uredbe (EU) št. 575/2013 kreditne institucije pri izračunu kapitalskih zahtev v skladu z delom 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabijo utež tveganja 1 250 % za višjega izmed naslednjih zneskov:

- (a) znesek kvalificiranih deležev v družbah iz člena 89(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki presega 15 % sprejemljivega kapitala kreditne institucije; in
- (b) skupen znesek kvalificiranih deležev v družbah iz člena 89(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki presega 60 % sprejemljivega kapitala kreditne institucije.

⁶ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

POGLAVJE II

Kapitalske zahteve

Člen 4

Člen 178(1) Uredbe (EU) št. 575/2013: neplačilo dolžnika

Ne glede na nacionalno obravnavo pred začetkom veljavnosti te uredbe kreditne institucije za kategorije izpostavljenosti, določene v členu 178(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, uporabijo standard „več kot 90 dni zamude“.

Člen 5

Člen 282(6) Uredbe (EU) št. 575/2013: nizi varovanj

Za posle, navedene v členu 282(6) Uredbe (EU) št. 575/2013, kreditne institucije uporabijo metodo tekoče izpostavljenosti iz člena 274 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 6

Člen 327(2) Uredbe (EU) št. 575/2013: pobot

1. Kreditne institucije lahko uporabijo pobot med zamenljivim vrednostnim papirjem in nasprotno pozicijo v njegovem osnovnem instrumentu, kakor je navedeno v členu 327(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:
 - (a) pristojni nacionalni organ je pred 4. novembrom 2014 sprejel pristop, ki upošteva verjetnost konverzije določenega zamenljivega vrednostnega papirja; ali
 - (b) pristojni nacionalni organ je pred 4. novembrom 2014 zahteval, da kapitalska zahteva krije vsakršno izgubo, ki bi lahko nastala zaradi konverzije.
2. Sprejeti nacionalni pristopi pristojnih nacionalnih organov iz odstavka 1 se uporabljajo še naprej, dokler ECB ne sprejme svojega pristopa na podlagi člena 327(2) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 7

Člen 380 Uredbe (EU) št. 575/2013: oprostitev

Če pride do splošnega izpada ali propada v smislu člena 380 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki ga ECB potrdi z izdajo javne izjave, se do takrat, ko ECB izda javno izjavo, da so se v izjavi navedene razmere uredile, uporabljajo naslednje določbe:

- (a) kreditnim institucijam ni treba izpolnjevati kapitalskih zahtev iz členov 378 in 379 Uredbe (EU) št. 575/2013; in
- (b) neporavnan posel s strani nasprotne stranke se ne šteje kot neplačilo za namene kreditnega tveganja.

POGLAVJE III

Velike izpostavljenosti

Člen 8

Člen 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013: omejitve velikih izpostavljenosti

Ne glede na nacionalno obravnavo pred začetkom veljavnosti te uredbe omejitev vrednosti velike izpostavljenosti v smislu člena 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ni nižja od 150 milijonov EUR.

Člen 9

Člen 400(2) Uredbe (EU) št. 575/2013: izvzeta

1. Izpostavljenosti, navedene v členu 400(2)(e) do (k) Uredbe (EU) št. 575/2013, so v celoti izvzete iz uporabe člena 395(1) navedene uredbe, če so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) navedene uredbe.
2. Izpostavljenosti, navedene v členu 400(2)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki jih ima kreditna institucija do družb iz navedenega člena, so v celoti izvzete iz omejitve velikih izpostavljenosti, določene s členom 395(1) navedene uredbe, če so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) navedene uredbe, kakor so podrobneje opredeljeni v Prilogi I k tej uredbi, in če so te družbe institucije, finančne institucije, za katere veljajo ustrezne bonitetne zahteve, nadrejeni finančni holdingi, nadrejeni mešani finančni holdingi, družbe za pomožne storitve, zavarovalnice, pozavarovalnice ali zavarovalni holdingi, ki so zajeti v isti nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, Direktivo 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁷ ali enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi, kakor je podrobneje opredeljeno v Prilogi I k tej uredbi.
3. Izpostavljenosti, navedene v členu 400(2)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013, so v celoti izvzete iz uporabe člena 395(1) navedene uredbe, če so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) navedene uredbe, kakor so podrobneje opredeljeni v Prilogi II k tej uredbi.
4. Izpostavljenosti, navedene v členu 400(2)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013, so izvzete iz uporabe člena 395(1) navedene uredbe za 80 % nominalne vrednosti kritih obveznic, če so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) navedene uredbe.
5. Izpostavljenosti, navedene v členu 400(2)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, so izvzete iz uporabe člena 395(1) navedene uredbe za 80 % vrednosti izpostavljenosti, če so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) navedene uredbe.
6. Kreditne institucije ocenijo, ali so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 in prilog k tej uredbi. ECB lahko to oceno kadar koli preveri in zahteva, da ji kreditne institucije za ta namen predložijo dokumentacijo, navedeno v prilogah k tej uredbi.

⁷ Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11. 2. 2003, str. 1).

7. Ta člen se uporablja samo, kadar zadevna država članica pred začetkom veljavnosti te uredbe ni uporabila opcije iz člena 493(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 za popolno ali delno izvzetje določene izpostavljenosti.

POGLAVJE IV

Likvidnost

Člen 10

Člen 415(3) Uredbe (EU) št. 575/2013: obveznost poročanja

Brez poseganja v druge zahteve za poročanje kreditne institucije v skladu s členom 415(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 poročajo ECB informacije, ki se zahtevajo po nacionalnem pravu za potrebe spremljanja skladnosti z nacionalnimi standardi glede likvidnosti, kadar te informacije niso bile predložene že pristojnim nacionalnim organom.

Člen 11

Člen 420(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 in člen 23(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61: likvidnostni odlivi

Kreditne institucije pri ocenjevanju likvidnostnih odlivov zaradi zunajbilančnih postavk iz naslova trgovinskega financiranja, kakor so navedene v členu 420(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 in Prilogi I k navedeni uredbi, predpostavijo stopnjo odliva v višini 5 %, kakor je navedeno v členu 420(2) navedene uredbe in členu 23(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61. Ustrezni odlivi se poročajo v skladu z Izvedbeno uredbo (EU) št. 680/2014⁸.

Člen 12

Člen 10(1)(b)(iii) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61: likvidna sredstva

1. Kreditne institucije za namen določitve sredstev stopnje 1 v skladu s členom 10(1)(b)(iii) Delegirane uredbe (EU) 2015/61 vključijo samo izpostavljenosti do centralnih bank v skladu z odstavkom 2.
2. Za namene odstavka 1:
 - (a) se lahko izpostavljenosti do ECB vključijo kot sredstva stopnje 1, če te izpostavljenosti sodijo v okvir skupnega stališča ECB in pristojnih nacionalnih organov, objavljenega 30. septembra 2015⁹, in da jih je mogoče dvigniti v skladu s pogoji, določenimi v navedenem skupnem stališču;
 - (b) se lahko izpostavljenosti do centralnih bank drugih držav članic ali tretjih držav, ki so uvedle količnik likvidnostnega kritja, določen v Delegirani uredbi (EU) 2015/61, ali enakovredno zahtevo glede likvidnostnega kritja, vključijo kot sredstva stopnje 1, če med zadevnim

⁸ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28.6.2014, str. 1).

⁹ Besedilo skupnega stališča je dostopno na spletni strani ECB na naslovu: www.bankingsupervision.europa.eu.

- pristojnim organom in centralno banko velja sporazum, ki izpolnjuje pogoje, določene v členu 10(1)(b)(iii) Delegirane uredbe (EU) 2015/61;
- (c) se lahko izpostavljenosti do centralnih bank tretjih držav, ki niso uvedle zahteve glede likvidnostnega kritja, ki bi bila enakovredna količniku likvidnostnega kritja, določenemu v Delegirani uredbi (EU) 2015/61, vključijo kot sredstva stopnje 1 samo v znesku, ki presega obvezne rezerve, ki jih morajo kreditne institucije imeti pri teh centralnih bankah.
3. Za namene odstavka 2 ECB določi pogoje, pod katerimi se šteje, da je zahteva glede likvidnostnega kritja enakovredna količniku likvidnostnega kritja, določenemu v Delegirani uredbi (EU) 2015/61, ob upoštevanju vseh zadevnih ocen enakovrednosti, ki jih izvedeta Evropski bančni organ in Evropska komisija.
4. ECB lahko v enem letu po začetku veljavnosti te uredbe pregleda merila primernosti sredstev stopnje 1 iz odstavka 2(a).

Člen 13

Člen 12(1)(c)(i) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61: sredstva stopnje 2B

Kreditne institucije za namene uporabe člena 12(1)(c)(i) Delegirane uredbe (EU) 2015/61 vključijo delnice kot sredstva stopnje 2B samo, če so del glavnega borznega indeksa v državi članici ali tretji državi, kot so ga opredelili pristojni nacionalni organi posameznih držav članic ali relevantni javni organi v tretji državi.

Člen 14

Člen 12(3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61: sredstva stopnje 2B

1. Kreditne institucije, ki v skladu s svojim statutom iz verskih razlogov ne smejo držati obrestonosnih sredstev, lahko vključijo podjetniške dolžniške vrednostne papirje kot likvidna sredstva stopnje 2B v skladu z vsemi pogoji iz člena 12(1)(b) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, vključno s točkama (ii) in (iii) navedenega člena.
2. Za kreditne institucije, navedene v odstavku 1, lahko ECB periodično pregleda zahtevo iz navedenega odstavka ter dovoli izvzetje iz člena 2(1)(b)(ii) in (iii) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, kadar so izpolnjeni pogoji iz člena 12(3) navedene delegirane uredbe.

Člen 15

Člen 24(4) in (5) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61:

odlivi iz drugih vlog na drobno

1. Kreditne institucije pomnožijo znesek stabilnih vlog na drobno, ki jih krije sistem jamstva za vloge, s 3 %, kakor je navedeno v členu 24(4) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, če je Komisija izdala predhodno odobritev v skladu s členom 24(5) navedene delegirane uredbe, s katero je potrdila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 24(4).
2. Odstavek 1 se uporablja od 1. januarja 2019, v skladu s členom 24(4) Delegirane uredbe (EU) 2015/61.

POGLAVJE V

Prehodne določbe Uredbe (EU) št. 575/2013

Člen 16

Člen 467(3) Uredbe (EU) št. 575/2013: nerealizirane izgube, merjene po pošteni vrednosti

1. Kreditne institucije v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2017 v izračun postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala vključijo samo veljavni odstotek nerealiziranih izgub v smislu člena 467(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z izgubami iz naslova izpostavljenosti do enot centralne ravni države, razvrščenih v kategorijo „razpoložljiv za prodajo“.
2. Za namene odstavka 1 znaša veljavni odstotek:
 - (a) 60 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016; in
 - (b) 80 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.
3. Ta člen ne posega v nacionalno pravo, ki velja pred začetkom veljavnosti te uredbe, kadar to pravo določa višje veljavne odstotke od tistih iz odstavka 2.

Člen 17

Člen 468(3) Uredbe (EU) št. 575/2013: nerealizirani dobički, merjeni po pošteni vrednosti

1. Kreditne institucije v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2017 iz izračuna postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala izključijo veljavni odstotek nerealiziranih dobičkov v smislu člena 468(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z dobički iz naslova izpostavljenosti do enot centralne ravni države, razvrščenih v kategorijo „razpoložljiv za prodajo“.
2. Za namene odstavka 1 znaša veljavni odstotek:
 - (a) 40 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016; in
 - (b) 20 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.
3. Ta člen ne posega v nacionalno pravo, ki velja pred začetkom veljavnosti te uredbe, kadar to pravo določa višje veljavne odstotke od tistih iz odstavka 2.

Člen 18

Člen 471(1) Uredbe (EU) št. 575/2013: izvzetje iz odbitka deležev v lastniškem kapitalu zavarovalnic od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Kreditnim institucijam se v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2017 dovoli, da od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu z obravnavo po nacionalnem pravu ne odbijejo deležev v lastniškem kapitalu zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov, če so izpolnjeni pogoji iz člena 471(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.
2. Kreditne institucije od 1. januarja 2018 od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbijejo deleže v lastniškem kapitalu zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov.
3. Ta člen se uporablja brez poseganja v odločitve pristojnega organa na podlagi člena 49(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 19

Člen 473(1) Uredbe (EU) št. 575/2013: uvedba sprememb mednarodnega računovodskega standarda 19

1. Kreditne institucije lahko v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2018 k svojemu navadnemu lastniškemu temeljnemu kapitalu dodajo znesek, naveden v členu 473(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pomnožen s faktorjem, ki znaša:
 - (a) 0,6 v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;
 - (b) 0,4 v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017;
 - (c) 0,2 v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018.
2. Ta člen ne posega v nacionalno pravo, ki velja pred začetkom veljavnosti te uredbe, kadar to pravo določa nižje faktorje od tistih iz odstavka 1.

Člen 20

Člen 478(3)(a), (c) in (d) Uredbe (EU) št. 575/2013: veljavni odstotki za odbitek od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala

1. Za namene člena 478(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 znaša veljavni odstotek:
 - (a) 60 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;
 - (b) 80 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017;
 - (c) 100 % od 1. januarja 2018.
2. Ta člen se ne uporablja za odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček.
3. Ta člen ne posega v nacionalno pravo, ki velja pred začetkom veljavnosti te uredbe, kadar to pravo določa višje odstotke od tistih iz odstavka 1.

Člen 21

Člen 478(3)(a) in (b) Uredbe (EU) št. 575/2013: veljavni odstotki za odbitek pomembnih naložb v subjektih finančnega sektorja in odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček, od navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Za namene člena 478(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 znaša veljavni odstotek za namene člena 469(1)(a) in (c) navedene uredbe:
 - (a) 60 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;
 - (b) 80 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017;
 - (c) 100 % od 1. januarja 2018.
2. Za namene člena 478(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 znaša veljavni odstotek:
 - (a) 60 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;
 - (b) 80 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017;
 - (c) 100 % od 1. januarja 2018.
3. Kadar nacionalno pravo na podlagi člena 478(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 določa 10-letno obdobje opuščanja, znaša z odstopanjem od odstavka 2 veljavni odstotek:
 - (a) 40 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;

- (b) 60 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017;
 - (c) 80 % v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018;
 - (d) 100 % od 1. januarja 2019.
4. Odstavka 2 in 3 se ne uporabljata za kreditne institucije, za katere na dan začetka veljavnosti te uredbe velja načrt prestrukturiranja, ki ga je odobrila Komisija.
 5. Kadar kreditno institucijo, ki sodi v okvir odstavka 4, prevzame druga kreditna institucija ali se združi z drugo kreditno institucijo, ko se še izvaja načrt prestrukturiranja brez spremembe bonitetne obravnave odloženih terjatev za davek, se izjema iz odstavka 4 uporablja za prevzemno kreditno institucijo, novo kreditno institucijo, ki nastane z združitvijo, ali kreditno institucijo, ki pripoji prvotno kreditno institucijo, v enakem obsegu, kot se je uporabljala za prevzeto, združeno oziroma pripojeno kreditno institucijo.
 6. ECB lahko v letu 2020 pregleda uporabo odstavkov 4 in 5 na podlagi spremljanja položaja zadevnih kreditnih institucij.
 7. V primeru nepredvidenega povečanja vpliva odbitkov iz odstavkov 2 in 3, za katerega ECB ugotovi, da je pomembno, se kreditnim institucijam dovoli, da odstavkov 2 in 3 ne uporabijo.
 8. Kadar se odstavka 2 in 3 ne uporabljata, lahko kreditne institucije uporabijo nacionalne zakonodajne določbe.
 9. Ta člen ne posega v nacionalno pravo, ki velja pred začetkom veljavnosti te uredbe, če to pravo določa višje odstotke od tistih iz odstavkov 1, 2 in 3.

Člen 22

Člen 479(1) in (4) Uredbe (EU) št. 575/2013: priznavanje instrumentov in postavk v konsolidiranem navadnem lastniškem temeljnem kapitalu, ki se ne štejejo za manjšinske deleže

1. V obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2017 se veljavni odstotek postavk iz člena 479(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki bi se uvrstile med konsolidacijske rezerve v skladu z nacionalnimi ukrepi za izvajanje člena 65 Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰, šteje za konsolidiran navadni lastniški temeljni kapital v skladu z odstotki, določenimi v nadaljevanju.
2. Za namene odstavka 1 znaša veljavni odstotek:
 - (a) 40 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016; in
 - (b) 20 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.
3. Ta člen ne posega v nacionalno pravo, ki velja pred začetkom veljavnosti te uredbe, kadar to pravo določa nižje odstotke od tistih iz odstavka 2.

¹⁰ Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL L 177, 30.6.2006, str. 1).

Člen 23

Člen 480(3) Uredbe (EU) št. 575/2013: priznavanje manjšinskih deležev ter kvalificiranega dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala v konsolidiranem kapitalu

1. V obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2017, kakor je navedeno v členu 480(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, znaša vrednost veljavnega faktorja iz člena 480(1) navedene uredbe:
 - (a) 0,6 v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016; in
 - (b) 0,8 v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.
2. Ta člen ne posega v nacionalno pravo, ki velja pred začetkom veljavnosti te uredbe, kadar to pravo določa višje faktorje od tistih iz odstavka 1.

Člen 24

Člen 481(1), (2) in (5) Uredbe (EU) št. 575/2013: dodatni filtri in odbitki

1. V obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2017 znašajo za namene vključitve ali odbitka deležev iz člena 481(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 veljavni odstotki, če so izpolnjeni pogoji iz člena 481(1):
 - (a) 40 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016; in
 - (b) 20 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.
2. Kreditne institucije v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2017 uporabijo za znesek deležev, ki ostane po uporabi filtrov ali odbitkov v skladu z odstavkom 1, obravnavo po nacionalnem pravu.

Člen 25

Člen 486(6) Uredbe (EU) št. 575/2013: omejitve glede uporabe predhodnih pravil za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala

1. Za namene člena 486 Uredbe (EU) št. 575/2013 znaša veljavni odstotek:
 - (a) 60 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;
 - (b) 50 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017;
 - (c) 40 % v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018;
 - (d) 30 % v obdobju od 1. januarja 2019 do 31. decembra 2019;
 - (e) 20 % v obdobju od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2020;
 - (f) 10 % v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2021.
2. Ta člen ne posega v nacionalno pravo, ki velja pred začetkom veljavnosti te uredbe, če to pravo določa nižje odstotke od tistih iz odstavka 1.

Člen 26

Člen 495(1) Uredbe (EU) št. 575/2013: obravnava izpostavljenosti iz naslova lastniških finančnih instrumentov v okviru pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (IRB)

Kategorije izpostavljenosti iz naslova lastniških finančnih instrumentov, za katere velja izzetje iz pristopa IRB v skladu s členom 495(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, vključujejo do 31. decembra 2017 vse kategorije

izpostavljenosti iz naslova lastniških finančnih instrumentov, za katere je 31. decembra 2013 veljalo izvzetje iz obravnave IRB v skladu s členom 154(6) Direktive 2006/48/ES, kakor je bil izveden v državi članici kreditne institucije. Po začetku veljavnosti regulativnih tehničnih standardov, navedenih v členu 495(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko to izvzetje velja samo za kategorije izpostavljenosti iz naslova lastniških finančnih instrumentov, določene v navedenih regulativnih tehničnih standardih.

Člen 27

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Frankfurtu na Majni, [dan mesec YYYY]

Za Svet ECB

Predsednik ECB

Mario DRAGHI

Pogoji za oceno glede izvzetja iz omejitve velikih izpostavljenosti v skladu s členom 400(2)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 in členom 9(2) te uredbe

1. Ta priloga se uporablja v zvezi z izvzetji iz omejitve velikih izpostavljenosti na podlagi člena 9(2) te uredbe. Za namene člena 9(2) te uredbe:
 - (a) so finančne institucije, razen nadrejenih finančnih holdingov in nadrejenih mešanih finančnih holdingov, samo tiste, za katere veljajo ustrezne bonitetne zahteve skladno s členom 113(6) Uredbe (EU) št. 575/2013; in
 - (b) se šteje, da so tretje države, navedene v Prilogi I k Izvedbenemu sklepu Komisije 2014/908/EU¹¹, enakovredne.
2. Kreditne institucije morajo za to, da bodo lahko dokazale, da izpostavljenost iz člena 400(2)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 izpolnjuje pogoje za izvzetje iz omejitve velikih izpostavljenosti v skladu s členom 400(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevati naslednja merila.
 - (a) Kreditne institucije morajo pri ocenjevanju, ali posebna narava izpostavljenosti, nasprotne stranke ali odnosa med institucijo in nasprotno stranko prepreči ali izniči tveganje izpostavljenosti, kakor je določeno v členu 400(3)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevati:
 - (i) ali so izpolnjeni pogoji iz člena 113(6)(b), (c) in (e) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter zlasti, ali se za nasprotno stranko uporabljajo enaki postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja kot za kreditno institucijo, in ali so informacijski sistemi integrirani ali vsaj v celoti usklajeni. Poleg tega morajo upoštevati, ali obstajajo kakršne koli sedanje ali predvidene pomembne praktične ali pravne ovire, zaradi katerih nasprotna stranka kreditni instituciji ne bi mogla pravočasno odplačati izpostavljenosti, razen v primeru položaja sanacije in reševanja, ko se zahteva izvajanje omejitev, določenih v Direktivi 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹²;
 - (ii) ali so predlagane izpostavljenosti znotraj skupine upravičene z vidika strukture financiranja skupine;
 - (iii) ali sta postopek sprejemanja odločitve o odobritvi izpostavljenosti do nasprotne stranke znotraj skupine ter postopek spremljanja in pregledovanja, ki se uporablja za take izpostavljenosti, na posamični in konsolidirani ravni, kjer pride v poštev, podobna postopkom, ki se uporabljajo za kreditiranje tretjih oseb;
 - (iv) ali kreditni instituciji njeni postopki upravljanja tveganj, informacijski sistem in notranje poročanje omogočajo stalno preverjanje in zagotavljanje, da so velike izpostavljenosti

¹¹ Izvedbeni sklep Komisije 2014/908/EU z dne 12. decembra 2014 o enakovrednosti nadzorniških in regulativnih zahtev nekaterih tretjih držav in ozemelj za namene obravnave izpostavljenosti v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 359, 16.12.2014, str. 155).

¹² Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

do podjetij v skupini skladne z njeno nagnjenostjo k tveganju na ravni pravnega subjekta in na konsolidirani ravni, kjer pride v poštev.

- (b) Kreditne institucije morajo pri ocenjevanju, ali se kakršno koli preostalo tveganje koncentracije lahko upravlja z drugimi, enako učinkovitimi sredstvi, kot so ureditve, procesi in mehanizmi iz člena 81 Direktive 2013/36/EU, kakor je določeno v členu 400(3)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevati:
- (i) ali ima kreditna institucija na posamični ravni in na konsolidirani ravni, kjer pride v poštev, zanesljive procese, postopke in kontrole, s katerimi zagotavlja, da uporaba izvetja ne bi povzročila tveganja koncentracije, ki bi presegalo njeno nagnjenost k tveganju in bilo v nasprotju z načeli zanesljivega notranjega upravljanja likvidnosti v skupini;
 - (ii) ali je kreditna institucija tveganje koncentracije zaradi izpostavljenosti znotraj skupine formalno obravnavala kot del svojega splošnega okvira za ocenjevanje tveganj;
 - (iii) ali ima kreditna institucija na ravni pravnega subjekta in na konsolidirani ravni, kjer pride v poštev, okvir za nadzor tveganj, ki ustrezno spremlja predlagane izpostavljenosti;
 - (iv) ali je bilo ali bo tveganje koncentracije, ki nastaja, jasno opredeljeno v procesu ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala (ICAAP) kreditne institucije in se bo dejavno upravljalo. Ureditve, procesi in mehanizmi za upravljanje tveganja koncentracije bodo ocenjeni v postopku nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja;
 - (v) ali obstajajo dokazi, da je upravljanje tveganja koncentracije skladno s strategijo reševanja skupine, kakor izhaja iz načrtov sanacije in reševanja.
3. Evropska centralna banka lahko za namene preverjanja, ali so izpolnjeni pogoji iz odstavkov 1 in 2, zahteva, da kreditne institucije predložijo naslednjo dokumentacijo.
- (a) Pismo, ki ga podpiše glavni izvršni direktor nadrejene osebe in odobri upravljalni organ, v katerem izjavlja, da kreditna institucija izpolnjuje vse pogoje za izvetje, določene v členu 400(2)(c) in členu 400(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.
 - (b) Pravno mnenje, ki ga izda zunanja neodvisna tretja oseba ali notranji pravni oddelek in odobri upravljalni organ ter iz katerega je razvidno, da ni ovir, ki bi izhajale iz veljavnih predpisov, vključno z davčnimi predpisi, ali zavezujočih dogovorov, zaradi katerih nasprotna stranka kreditni instituciji ne bi mogla pravočasno odplačati izpostavljenosti.
 - (c) Izjava, ki jo podpiše glavni izvršni direktor in odobri upravljalni organ, v kateri izjavlja, da:
 - (i) ni praktičnih ovir, zaradi katerih nasprotna stranka kreditni instituciji ne bi mogla pravočasno odplačati izpostavljenosti,
 - (ii) so izpostavljenosti znotraj skupine upravičene z vidika strukture financiranja skupine;
 - (iii) sta postopek sprejemanja odločitve o odobritvi izpostavljenosti do nasprotne stranke znotraj skupine ter postopek spremljanja in pregledovanja, ki se uporablja za take izpostavljenosti, na ravni pravnega subjekta in na konsolidirani ravni podobna postopkom, ki se uporabljajo za kreditiranje tretjih oseb;

- (iv) je bilo tveganje koncentracije zaradi izpostavljenosti znotraj skupine obravnavano kot del splošnega okvira kreditne institucije za ocenjevanje tveganj.
- (d) Dokumentacija, ki jo podpiše glavni izvršni direktor in odobri upravljalni organ kreditne institucije ter ki potrjuje, da so postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja pri kreditni instituciji enaki kot pri nasprotni stranki, in da postopki upravljanja tveganj, informacijski sistem in notranje poročanje kreditne institucije njenemu upravljalnemu organu omogočajo, da stalno spremlja raven velike izpostavljenosti in njeno skladnost z nagnjenostjo kreditne institucije k tveganju na ravni pravnega subjekta in na konsolidirani ravni, kjer pride v poštev, in z načeli zanesljivega upravljanja likvidnosti v skupini.
- (e) Dokumentacija, iz katere je razvidno, da proces ICAAP jasno opredeljuje tveganje koncentracije zaradi velikih izpostavljenosti znotraj skupine, in da se to tveganje dejavno upravlja.
- (f) Dokumentacija, iz katere je razvidno, da je upravljanje tveganja koncentracije skladno s strategijo reševanja skupine, kakor izhaja iz načrta sanacije.

Pogoji za oceno glede izvetja iz omejitve velikih izpostavljenosti v skladu s členom 400(2)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013 in členom 9(3) te uredbe

1. Kreditne institucije morajo za to, da bodo lahko dokazale, da izpostavljenost iz člena 400(2)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013 izpolnjuje pogoje za izvetje iz omejitve velikih izpostavljenosti v skladu s členom 400(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevati naslednja merila.
 - (a) Kreditne institucije morajo pri ocenjevanju, ali posebna narava izpostavljenosti, regionalnega ali centralnega organa ali odnosa med institucijo in regionalnim ali centralnim organom prepreči ali izniči tveganje izpostavljenosti, kakor je določeno v členu 400(3)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevati:
 - (i) ali obstajajo kakršne koli sedanje ali predvidene pomembne praktične ali pravne ovire, zaradi katerih nasprotna stranka kreditni instituciji ne bi mogla pravočasno odplačati izpostavljenosti, razen v primeru položaja sanacije in reševanja, ko se zahteva izvajanje omejitev, določenih v Direktivi 2014/59/EU;
 - (ii) ali so predlagane izpostavljenosti skladne z rednim poslovanjem kreditne institucije in njenim poslovnim modelom ali upravičene z vidika strukture financiranja mreže;
 - (iii) ali sta postopek sprejemanja odločitve o odobritvi izpostavljenosti do centralnega organa kreditne institucije ter postopek spremljanja in pregledovanja, ki se uporablja za take izpostavljenosti, na posamični in konsolidirani ravni, kjer pride v poštev, podobna postopkom, ki se uporabljajo za kreditiranje tretjih oseb;
 - (iv) ali kreditni instituciji njeni postopki upravljanja tveganj, informacijski sistem in notranje poročanje omogočajo stalno preverjanje in zagotavljanje, da so velike izpostavljenosti do njenega regionalnega ali centralnega organa skladne z njeno nagnjenostjo k tveganju.
 - (b) Kreditne institucije morajo pri ocenjevanju, ali se kakršno koli preostalo tveganje koncentracije lahko upravlja z drugimi, enako učinkovitimi sredstvi, kot so ureditve, procesi in mehanizmi iz člena 81 Direktive 2013/36/EU, kakor je določeno v členu 400(3)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevati:
 - (i) ali ima kreditna institucija zanesljive procese, postopke in kontrole, s katerimi zagotavlja, da uporaba izvetja ne bi povzročila tveganja koncentracije, ki bi presegalo njeno nagnjenost k tveganju;
 - (ii) ali je kreditna institucija tveganje koncentracije zaradi izpostavljenosti do regionalnega ali centralnega organa formalno obravnavala kot del svojega splošnega okvira za ocenjevanje tveganj;
 - (iii) ali ima kreditna institucija okvir za nadzor tveganj, ki ustrezno spremlja predlagane izpostavljenosti;
 - (iv) ali je bilo ali bo tveganje koncentracije, ki nastaja, jasno opredeljeno v procesu ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala (ICAAP) kreditne institucije in se bo dejavno upravljalo. Ureditve, procesi in mehanizmi za upravljanje tveganja koncentracije bodo ocenjeni v postopku nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja.

2. Poleg pogojev iz odstavka 1 morajo kreditne institucije za namene ocene, ali je regionalni ali centralni organ, s katerim je kreditna institucija povezana v mrežo, odgovoren za operacije kliringa gotovinskih transakcij, kakor je določeno v členu 400(2)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013, če statut ali akt o ustanovitvi centralnega organa izrecno vsebuje take odgovornosti, upoštevati med drugim naslednja merila:
 - (a) tržno financiranje za celo mrežo;
 - (b) kliring likvidnosti v mreži v okviru člena 10 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) zagotavljanje likvidnosti povezanim kreditnim institucijam;
 - (d) umikanje presežne likvidnosti povezanih kreditnih institucij.
3. Evropska centralna banka lahko za namene preverjanja, ali so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, zahteva, da kreditne institucije predložijo naslednjo dokumentacijo.
 - (a) Pismo, ki ga podpiše glavni izvršni direktor kreditne institucije in odobri upravljalni organ, v katerem izjavlja, da kreditna institucija izpolnjuje vse pogoje za odobritev izvetja, določene v členu 400(2)(d) in členu 400(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.
 - (b) Pravno mnenje, ki ga izda zunanja neodvisna tretja oseba ali notranji pravni oddelek in odobri upravljalni organ ter iz katerega je razvidno, da ni ovir, ki bi izhajale iz veljavnih predpisov, vključno z davčnimi predpisi, ali zavezujočih dogovorov, zaradi katerih regionalni ali centralni organ kreditni instituciji ne bi mogel pravočasno odplačati izpostavljenosti.
 - (c) Izjava, ki jo podpiše glavni izvršni direktor in odobri upravljalni organ, da:
 - (i) ni praktičnih ovir, zaradi katerih regionalni ali centralni organ kreditni instituciji ne bi mogel pravočasno odplačati izpostavljenosti;
 - (ii) so izpostavljenosti do regionalnega ali centralnega organa upravičene z vidika strukture financiranja mreže;
 - (iii) sta postopek sprejemanja odločitve o odobritvi izpostavljenosti do regionalnega ali centralnega organa ter postopek spremljanja in pregledovanja, ki se uporablja za take izpostavljenosti, na ravni pravnega subjekta in na konsolidirani ravni podobna postopkom, ki se uporabljajo za kreditiranje tretjih oseb;
 - (iv) je bilo tveganje koncentracije zaradi izpostavljenosti do regionalnega ali centralnega organa obravnavano kot del splošnega okvira kreditne institucije za ocenjevanje tveganj.
 - (d) Dokumentacija, ki jo podpiše glavni izvršni direktor in odobri upravljalni organ kreditne institucije ter ki potrjuje, da so postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja pri kreditni instituciji enaki kot pri regionalnem ali centralnem organu, in da postopki upravljanja tveganj, informacijski sistem in notranje poročanje kreditne institucije njenemu upravljalnemu organu omogočajo, da stalno spremlja raven velike izpostavljenosti in njeno skladnost z nagnjenostjo kreditne institucije k tveganju na ravni pravnega subjekta in na konsolidirani ravni, kjer pride v poštev, in z načeli zanesljivega upravljanja likvidnosti v mreži.
 - (e) Dokumentacija, iz katere je razvidno, da proces ICAAP jasno opredeljuje tveganje koncentracije zaradi velikih izpostavljenosti do regionalnega ali centralnega organa, in da se to tveganje dejavno upravlja.

- (f) Dokumentacija, iz katere je razvidno, da je upravljanje tveganja koncentracije skladno s strategijo reševanja mreže, kakor izhaja iz načrta sanacije.